

Évközi 4. vasárnap „B”

Mtörv 18,15-20; 1Kor 7,32-35; Mk 1,21-28

Tanítás hatalommal

Kétségtelen tény, hogy a tanító Jézus több mindenben hasonlított korának más tanítóihoz. Jézusnak is voltak tanítványai, akiket oktatott. Ő is tanított a zsinagógai istentiszteleteken, és a kor szokásának megfelelően nagyon sokszor szólt az emberekhez könnyen megérthető példabeszédekben. Másokhoz hasonlóan ő is vándortanítóként járta végig az országot. De a hasonlóságok ellenére különbségeket is észrevehetünk. Jézus újszerű beszédmódját és tanítási módszerét a mai evangélium a következőképpen foglalja össze: Jézus ámulatba ejtette az embereket, mert „úgy tanította őket, mint akinek hatalma van, és nem úgy, mint az írástudók”. Vajon mi lehet ez a hatalom, ez a titokzatos erő? Honnan származik Jézus különleges magabiztossága és tekintélye? Mi a titka az ajkáról származó szavaknak, amelyek képesek megváltoztatni az emberek életét?

Leonard Bernstein 1948. március 20-án Budapesten, a Zeneakadémia nagytermében adott koncertet. Ekkor még teljesen ismeretlen volt hazánkban, így a hangversenyterem a koncert kezdetekor csak félig telt meg. Viszont a hangversenyt közvetítette a rádió is, a hallgatók közül végül többen is elmentek a koncertre. Bernstein visszaemlékezése szerint, amikor a második darab előtt végignézett a nézőtéren, a terem már megtelt. A szünet után pedig a tömeg már zsúfolásig megtöltötte a koncerttermet, és a kívül rekedtek közül sokan hangosan követelték a bejutást. A műsor után az öltözőben rögtönzött zenei összejövetelet tartott: zongorázott nekik és a dzsesszről, valamint a modern zenéről tartott kis előadást. Ezután a közönség a vállára vette, és így vitte vissza a szállodába.

Jézus korában bevett jelenség volt a démonűzés mind a zsidó, mind a pogány világban. Lefolyása hasonló modell szerint történt. A korabeli világkép sok betegséget is a démonok hatásának tulajdonított. Fontos volt a démon nevének ismerete, vitatkozás vele, kiűző formula (szavak ereje), amelynek hatékonyságáról meg voltak győződve. Az Újszövetség Jézussal kapcsolatban ritkán szól ilyenekről, mert hangsúlyozza, hogy nem a varázsf formulák, hanem Jézus személye a kiűzés kulcseseménye. Ma is hangsúlyt nyert a vita, mert így tudatosul, hogy ki igazából a Názáreti Jézus: Isten küldöttje, Isten Szentje.

Jézus Krisztus együtt érez az emberekkel, és ez több önkéntelen, emberi megindulásnál. Kifejezése annak a figyelemnek, amellyel Isten tekint minden elesettre. Ezért tett Jézus annyi csodát, hogy aki nem juthatott a közelébe, az is tudhassa: van Isten, hatalmasabb a rossznál, aki nem nézi közönyösen a szenvedőt, s ha mégsem segít, az nem a gyöngeség vagy a feledékenység jele.

„Szánta a sereget”: meggyógyította a betegeket, de mégsem azért jött, hogy a világ ezernyi baját egyenként reparálgassa. Nem mintha könnyen vette volna a mások nyomorúságát. Jézus világosan látja a legfontosabbat: örömhírt kell hirdetnie. Az egészség is Isten ajándéka, s az egészség visszaadása jel, amely Isten szeretetére mutat rá. De ha Jézus elveszne a betegek gyógyításában, akkor földi várakozásokat betöltő jótettei egykettőre elveszítenék Istenre utaló jellegüket, nem volnának jelek többé. Jézus elsősorban Istennel tartozik az embereknek, égboltot kell a fejünk fölé nyitnia. Nem hazug égboltot, üres ígérekkel: azért tesz fogható csodákat, azért érzékeny minden földi jaira. Olyan eget, amely nemcsak kielégíti, hanem kitágítja az emberi szív vágyakozását.

1. Jézus és tanítványai kapcsolata. Nem az ismeretek továbbadása illetve megszerzése a cél: a Mester és az ő tanítványai között egészen szoros kapcsolat jöjjön létre. Jézus tanítványai mesterük életmódját akarják elsajátítani, ezért elhagyják otthonukat és családjukat, hogy állandóan vele legyenek. Soha nem válnak önálló tanítókká, hanem mindenkor Jézust képviselik, az Ő tanítását adják tovább, megélve annak igazságát, hogy „nem nagyobb a tanítvány mesterénél”.
2. Jézus beszédmódja: nem azt mondja, amit az emberek hallani szeretnének, hanem azt, amit az Atyától hall. Nem a levegőbe beszél, hanem kinyilatkoztatja az embereknek az Atya tanítását. Beszéde nem tájékoztatás az Atya életéről, hanem **meghívás számunkra, hogy Krisztus által és a Szentlélekben bekapcsolódjunk az Atya életébe**. Jézus szavainak hallgatása nem csupán a szellemi gyarapodás lehetősége: szívünk megtérését igénylő isteni megszólítás.

Számunkra Jézus nem egy az emberiség bölcs koponyái közül, ő a hiteles isteni küldött, akinek erővel szóló tanítása van. Nem jámbor szóformulákat kell mondanunk, hanem a krisztusi tanítás erejét kell közel vinniük a közösséghez. Jézus csodái nem arra hivatottak, hogy a világ rendjét végleg helyreállítsák. Jézus csodáival nem teszi fölöslegessé az emberi gyógyítás, megoldáskeresés tövises útját. Az ő csodái jelek, jelzések, hogy az ember öhozzá fordulva találjon rá tanítása erejére, Isten országa hatékony közelségére. Ahogy a mai evangéliumban sem a csoda áll a középpontban, hanem a tanítás, ami hatalommal, erővel bír.